

ger til grund for den faktiske udbetaling af den løbende støtte i 1992. Hvis en husstand, beregnet på denne måde, oplever et tab på f.eks. 4.500 kr. ved overgang til de nye regler, skal der i 1993 udbetales et kompensationsbeløb på 4.500 kr. ÷ 2.000 kr., dvs. 2.500 kr. Dette beløb er – forudsat støtten ikke falder helt væk – konstant i hele 1993, uanset hvordan støtten ændrer sig som følge af ændringer i husleje, indkomst m.v. Hvis forskellen mellem støtten efter nye og gamle regler tilsvarende blev løbende beregnet, ville forskellen næppe være konstant, men der ville så til gengæld være tale om en væsentlig mere besværlig beregningsprocedure. For de sager, der ikke kan beregnes maskinelt, må der ske en manuel beregning af ny og gammel støtte, hvorefter forskellen lægges ind i Kommunedatas system.

Hvis den nye støtte bliver nul enten pr. 1. januar 1993 eller i løbet af 1993, udbetales tillægget alligevel, forudsat dette er større end 120 kr., dvs. 10 kr. pr. måned. Denne grænse foreslås af administrative grunde som en bagatalsgrænse. Hvis lovens almindelige minimum var anvendt, ville enkelte støttemodtagere herved kunne tabe helt op til godt 2.800 kr. i 1993, men forslaget sikrer, at de største tab vil blive 2.120 kr. Ved flytning, uanset frivillig eller tvungen flytning i forbindelse med genhusning, mister støttemodtageren tillægget, og støtten beregnes direkte efter de nye regler.

Tillægget beregnes som nævnt maskinelt ud fra de registrerede oplysninger i december 1992. I forbindelse med efterreguleringen for 1992 i slutningen af 1993 kendes det korrekte grundlag for boligstøtten i 1992, og på dette tidspunkt foretages en fornyet maskinel beregning af det korrekte tillæg, der benyttes for efterreguleringen vedr. 1993 samt for støtteberegningen i de følgende år. Et forkert beregnet oprindeligt tillæg (for året 1993) indgår blot ved den almindelige vurdering af, om der skal ske tilbagebetaling af for meget udbetalt støtte i 1993. Det endeligt beregnede kompensationsbeløb reduceres med yderligere 2.000 kr., dvs. med i alt 4.000 kr. for året 1994. Tilsvarende reduceres kompensationsbeløbet med yderligere 2.000 kr. i 1995 og 1996. Fra og med 1997 bortfalder kompensationsbeløbet.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger er det principielt uheldigt, hvis personer, der modtager tillæg, efterfølgende oplever f.eks. en væsentlig indkomststigning, hvorefter den almindelige støtte falder bort, mens tillægget alligevel bibeholdes. Dette problem er søgt løst med den foreslåede § 83, stk. 3. Betydningen af denne bestemmelse kan illustreres med følgende eksempel:

En husstand har efter de nye regler, men beregnet på grundlag af indkomst m.v. i 1992, en husleje på

30.000 kr. og et grænsebeløb på 20.000 kr. Dette udløser en boligsikring på 75 pct. af forskellen, dvs. 7.500 kr., idet der ses bort fra den midlertidige nedsættelse af udbetalingsprocenten for året 1993, jf. forslaget § 84. Efter de hidtidige regler fik husstanden imidlertid en boligstøtte, der var 5.000 kr. større, dvs. 12.500 kr. Nedgangen kan enten skyldes en reduktion i beregningshuslejen (f.eks. som følge af overgangen til arealnorm) eller en stigning i grænsebeløbet (f.eks. som følge af ændring af reglerne om børns indkomst). Overgangen til de nye regler udløser derfor et kompensationsbeløb i 1993 på 5.000 kr. - 2.000 kr. = 3.000 kr.

Grænsebeløbet på 20.000 kr. svarede til en beregnet husstandsindkomst på ca. 130.000 kr. i 1992. Hvis husstanden herefter i 1993 oplever en indkomststigning på f.eks. 60.000 kr., vil grænsebeløbet stige med 25 pct. heraf, dvs. med 15.000 kr. Grænsebeløbet (dvs. egenbetalingen) er nu 20.000 kr. + 15.000 kr., dvs. 35.000 kr., mens huslejen for 1993 alene forudsættes at stige med f.eks. 5 pct. til 31.500 kr. Grænsebeløbet er med andre ord 3.500 kr. større end beregningshuslejen, hvorfor der ikke kan udbetales ordinær boligstøtte. Kompensationsbeløbet på 3.000 kr. skal reduceres med det overskydende grænsebeløb på 3.500 kr., hvorfor kompensationsbeløbet bliver 0. Hvis det overskydende grænsebeløb havde været mindre end kompensationsbeløbet, kunne den resterende del af kompensationsbeløbet fortsat være kommet til udbetaling, såfremt dette overstiger 120 kr. § 83 stk. 3 beregnes løbende i takt med ændringer i husstandsindkomsten. Det betyder, at hvis husstanden på et senere tidspunkt atter bliver berettiget til boligstøtte til den samme bolig, vil kompensationsbeløbet atter kunne komme til udbetaling, hvis dette har en positiv værdi i det pågældende år.

Hvis en boligstøttemodtager, der er berettiget til kompensation efter udgangen af 1992 skifter status fra boligsikringsmodtager til boligydelsesmodtager – eller omvendt – bibeholdes kompensationsbeløbet. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende i en periode modtager saneringsboligstøtte mv. efter § 25, stk. 7, fordi denne støtte er højere end den ordinære boligstøtte. I denne periode udbetales kompensationsbeløbet ikke, men dette vil evt. kunne komme til udbetaling på et senere tidspunkt, hvis det fortsat er positivt, og støttemodtageren atter er overgået til ordinær boligstøtte pga. saneringsboligstøttens aftrapning.

Ved § 84 foreslås en reduktion af udbetalingsprocenterne på boligsikring og boligydelse for året 1993 (og kun for dette år), som kompensation for de samlede merudgifter i forbindelse med overgangsordningen for årene 1993-1996 (jf. § 83).